

dokumentowi, jedynie na tej podstawie, że o ile dokument ten został wydany przez władze państwa członkowskiego pochodzenia, to nastąpiło to po odbyciu — dzięki umowie franchisingowej — części studiów w przyjmującym państwie członkowskim w jednostce, która jakkolwiek działała swobodnie w przyjmującym państwie członkowskim, nie została jednakże uznana w tym państwie za instytut szkolnictwa, na podstawie ogólnych przepisów ustawodawstwa tego państwa?

- 2) Czy właściwe władze są uprawnione, w rozumieniu przepisów dyrektywy 89/48/EWG, transponowanej do greckiego porządku prawnego dekretem międzyministerialnym nr A4/4112/247/1992, interpretowanych w świetle przepisów art. 39 ust. 1, art. 40 akapit pierwszy, art. 43, art. 47 ust. 1, art. 49 i art. 55 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, do wyłączenia możliwości wykonywania uprawnień zawodowych wynikających z pozwolenia na wykonywanie zawodu, przez obywatela państwa członkowskiego zatrudnionego przez osobę prawną prawa publicznego na podstawie prywatnoprawnej umowy o pracę na czas nieokreślony — któremu udzielono pozwolenia na wykonywanie zawodu w oparciu o przepisy dyrektywy 89/48/EWG, transponowanej do greckiego porządku prawnego dekretem międzyministerialnym nr A4/4112/247/1992 — z tego względu, że nie uznano też równoważności akademickiej dokumentu potwierdzającego ukończenie przezeń studiów?

pierwszy, art. 43, art. 47 ust. 1, art. 49 i art. 55 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, odmówić awansu w odniesieniu do stopnia i wynagrodzenia w wyniku powołania w charakterze urzędnika na stanowisko etatowe, na którym wymagane jest ukończenie studiów uniwersyteckich, wraz z odpowiednią grupą zaszerogowania, obywatelowi państwa członkowskiego posiadającemu dyplom objęty zakresem zastosowania dyrektywy 98/48/EWG, który pracuje w instytucji będącej osobą prawną prawa publicznego na podstawie prywatnoprawnej umowy o pracę na czas nieokreślony i któremu, po pierwsze, właściwe władze państwa członkowskiego pochodzenia wydały zezwolenie na posługiwanie się tytułem zawodowym i po drugie, właściwe władze przyjmującego państwa członkowskiego wydały zezwolenie na wykonywanie zawodu zgodnie z przepisami dyrektywy 89/48/EWG, transponowanej do greckiego porządku prawnego na mocy dekretu międzyministerialnego nr A4/4112/247/1992, z uwagi na to, że nie jest możliwe uznanie równoważności akademickiej dyplomu uniwersyteckiego państwa członkowskiego pochodzenia, ponieważ część studiów została odbyta, na podstawie umowy franchisingowej, w przyjmującym państwie członkowskim w prywatnym ośrodku nauczania, który nie jest uznawany przez to państwo członkowskie za instytucję oświatową.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Grecja) w dniu 28 kwietnia 2008 r. — Maria Kastrinaki przeciwko Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

(Sprawa C-186/08)

(2008/C 171/39)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maria Kastrinaki

Strona pozwana: Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

Pytanie prejudycjalne

Czy właściwe władze mogą, w rozumieniu przepisów dyrektywy 89/48/EWG, transponowanej do greckiego porządku prawnego na mocy dekretu międzyministerialnego nr A4/4112/247/1992, interpretowanych w świetle art. 39 ust. 1, art. 40 akapit

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-190/08)

(2008/C 171/40)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Condou-Durande i R. Troosters, działający w charakterze pełnomocników)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie wydając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu dostosowania się do dyrektywy Rady 2004/83/WE (!) z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony lub w każdym razie nie zgłaszając ich Komisji, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na pomocy tej dyrektywy.
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.